

השכונות המצויות לאינפורמציה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהלים") ת.ד. 136, טל. (ומני) 66785 מעון למברקים: "עולםספר" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (יוליאנו), מול משרד הסעד.

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

עורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כחו

עורך התכנית: דוש הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יהואל כשו, ניצה נבי, איתמר עילם, משתתפים קבועים: סרנצה גרובנר, רפאל חייט, אוסקר טאובר, פיליס מיארי, יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים: ראש-משרד, חיפה: נתן ריבון

סופרי-חיוץ: מנחם גליקסון, נבריאול דנון, שמואל מירון.

המו"ל: העולם חוה בע"מ, רוסס ישראל, תל-אביב

22/1

זמן קצר אחרי שהיטלר עלה לשלטון בגרמניה נפוץ באירופה ספר שעורר הלהת כללית. היה זה ספר "אוטופי": ספר שתאר עתיד דמיוני שלא היה כל כך דמיוני. בעתיד זה פרצה מלחמה בין גרמניה וצ'כוסלובקיה. חיל האוויר הגרמני השמיד את חיל האוויר הצ'כי תוך חצי שעה והיכנס את פראג. צ'כוסלובקיה החרבה נאלצה להיכנע ללא תנאי.

השפעת הספר היתה עצומה, לא רק ההי מונים אלא גם על הממשלות. שום ממשלה לא העזה עוד לצאת למלחמה נגד הגרמנים כל עוד לא הקימה לעצמה חיל-אוויר שהספיק להגנת המדינה. התוצאה: מינכן.

לא היה זה הספר "אוטופי" היחיד שהשפיע על העולם, מאז הגה תומס מור את רעיון ה"אוטופיה" המקורי ב-1516 — הילת העתיד בה שורר צדק סוציאלי מוחלט. סינקלייר וואיס האמריקאי כתב ספר בשם כוון אין זה יכול לקרות" שהוכיח כי מהפכה נאצית היתה יכולה לקרות גם בארצות הברית, הגביר בכך את ההזרות של בני עמו. ולפני שנים מעטות יצאו מוניטין לספר מבהיל 1984 — שבא לתאר צבאיים קודרים מאד דיקטטורה עתידה המבוססת על כל השיטות האמריקאיות והרוסיות הקיימות.

דוש שלנו היה הרבה יותר צנוע, כשיצר את הסידרה הנכונת של רותי בוגולס הווא. הוא לא רצה לשנות את העולם — או כך, לפחות. טוען הוא בענותנות האופיינית לכל חברי מערכת זו. הוא רק רצה לחולל מהפכה בארץ.

הקורא שעקב אחרי תולדותיה של רותי עד כה, ב-15 המשכים הראשונים, ושהשובר על הראשונים שאירווה מובלבל ותוהו, בדואי כבר נישח את כוונתו של דוש: להראות לו מה תהיה דמות ישראל(או לארשי, בסדר ההפוך של האותיות) אם כל התהליכים הנכונתים יגיעו עד לסימנים ההגיוני. לגות תישלטנה באופן סופי על כל מערכות החיים בארץ. לנוחיותם של אותם שהחמיצו את ראשית הסיפור, תקציר 14 המשכים הראשונים בעמוד 16.

כשהזדמנתי לפני שבועיים לירושלים, הדי מין אותי דויד רובינגר, ראש המערכת הירי של אמית של העולם הזה, להצטרף לחוללית הכיסוי שעמדה לצאת לשכונת מאה שערים המפורסמת כדי לכסות הפגנה נגד גיוס הבנות.

מימי לא חדרתי עד כה לעומק מבין הסימנות של שכונה זו. עמדותי במרכז, ליד בית הכנסת ישועות יעקב, מרכז נטורי קרתא, והזנתי את עיני בנוף שהיה נדמה לי כי לא שרד אתו עוד כמותו בעולם. גיף אופייני של גיטו יהודי באירופה המזרחית, על אבני המרצפת, החנויות האפלות הפתוחות, פני הלדים החיוורים והנערות הגורבות גרבי כותנה ארוכים.

בעוד אני עומד ומי את החוויה, ניגש אלי צעיר חבוש כובע ולחש באוני שאם בריאותי יקרה לי מוטב לי להסתלק מיד. אישם נרקמת מוימה להרביץ בי תורה הלכה למעשה. כעבור כמה דקות מצאתי את עצמי מוקף כמאה בחורים ארוכי-פאות, לבושי קאפוטות וחובשי מגבעות שחורות, שהסתכלו בי כבי חיה משונה. הם החלו להתוכח ביניהם בקול רם, באידיש, על נושא מעניין. תחיה: את הבנת מה הנושא, אך אי-אט הורב לי שהנושא הוא אני. הנקודה שעמדה לדיון: האם להכות אותו כדת או לאו.

המחנה הגדול שנודח כסובי ונתן לי רק בקושי לנשום, התחלק לשניים. הרוב היה סבור כי מצוות אלוהים הוא לשבור כמה עצמות לגוי, נאצי, כלב-שוטה ועוכר-ישראל

מכתבים

אישה השנה

אמיל שמורק הוא אישה השנה... יזכיר לכל את הבוץ מוכרי בו אנו שקועים.

אלה הבור, תל-אביב מוחמד נביב הוא אישה השנה... לא להנים פה אליו ברנרדיון בבקשת שלושה. זו אישיות שאין לזלזל בה.

משה נחמיאס, ירושלים... האישה שהצחיק בשעתו את כל הארץ: נרשון פאר.

מרדכי פז, שדה ורביג... בין הישראלים לא נמצא אדם הראוי לתואר... אישה השנה: מוסאדק. סופר: אברהם שלונסקי. עתונאי: ירמיהו שמואלי. רופא: ד"ר משה הור רובין. עורך: אשר לויצקי. מדינאי: אבא אבן. ח"כ: חנו רובין. האישה הצעירה: נמרוד אשל.

דן ארז, רמת גן אישה השנה: מוסאדק, שהוכיח כי אומה קטנה יכולת לשמור על כבודה ועצמאותה מבלי להתרשם אל אומה גדולה וחזקה. סופר: יצחק שליו. עתיד נאי: עמוס כינו שהצליח לשעשע ולברך את קוראיו או עוזי במשך כל השנה. להפתיע עם סימלה. רופא: ד"ר מ. הורוביץ, שהעלה את שאלת המפלגת המלאכותית במדינה ושימש עשיר לעואול למאות דבריו למקציע. עורך: דוד גורו שנתן שינוי בי נלול הדת ועצרו לרנע קט. מדינאי: דוד צבי פיסס וילי שהצליח לזעזע בחותו ארץ. ראש ועדה: אבא חושי. ח"כ: אלעזר ליבנה שהעני להבית דעות שלא לפי הקו. שחקן: שמעון סינקל. שחקן יחיד ערה של אישה המרע: דוב יוסף שהוכיח כי ייקותיו בשרה מרע העונות לזכות על אלה של הרופאים. האישה הצעירה: עמית. אביר השנה: יהודה דסקל שהקריב את רגליו בנסותו למנוע אחת

עורך עמרים חרלף, הפה פרסמתם הודעה המזמינה את הקוראים לבחור ב... האנשים שבלטו ביותר בשבחים השונים בארץ משך השנה" (העולם הזה 773) ביניהם גם כפושע הנמין בארצות אחרות, ובמסע בארצות-הברית, הור כות שפרסום היותו פושע המקצועי, והתיינה כוונת פרסום אשר תתיינה. משפיע ממיר לרעה הן על הפושעים עצמם והן על הלק המצוי בהם. ובמסע על הנוער. פרסום כזה הרים בוסמו את זגונסטר לרמת גורו וגרם להחלשות בין הפושעים. להכנסת ההחלטות העיוניות מה עוד שהנכם מקמורים את הפושע הישראלי בשורה את עם הונו הדעות של העם. עם טיבו סופריו אנשי מדע, אומנים ומדינאים. לסיכור, ומאחר שאין לי ספק בכחותכם ויכולתם הנני מכירי תערותי אלה לתשבות לככם ובמסע לדון מחדש בהחלטכם. ובאם תסכימו ל' דעת, להוציא את הנושע משורות תאגושים העום יום להבחר.

י. ל. פראג, ואש המחלקה הפלילית, מעשרת ישראל העולם הזה מקבל את דעתה של המשטרה. לא יבחר במושע השנה.

הצעיר הוא שתיים לפנות בוקר. זה עתה סימתי את מאמרם על יצחק ארז (העולם הזה 774). ונדמתי עומדת בעיני. אינה יכולה ללכת לישון מבלי להביע לכם את תודתי העמוקה ביותר... מרים יערי, ירושלים... הסיפור החוק ביותר שהיה או יהיה אישעם בהעולם הזה.

יצחק זילברמן, תל-אביב מוכיח טוב באינו מירה הכל מכורים לי מפיכם. ברור שתענוגות הסריות יכלו לבוא וק משופתי. הכרובים גיורת של שדה.

דוד הולצר, תל-אביב דו"ח על שיתוק הילדים שים מאכריס-הקר בשבועונים לא עורר את הת ענינותיו כמו הדו"ח על שיתוק הילדים (העולם הזה 773). ככל אם בישראל אני רועדת רק למשמע שם המחלה הממארת. מאמרם אינו אומר בלה יאוש הוא כאלף ומסביר ויהי רוח להפיצו בין כל שכבות העם. שתדענה ותלמנה את תופעות המלה האיומה הזאת. אני מצטרפת ברצון למוסד הע"י לקוב למען הפועלים שחיטוק ילדים. תבוא עליכם תודה על יומתכם ועל מעשיכם הטובים.

קמרייה בעניין קמרייה (העולם הזה 773): אמנם שרשי תה של אלפסין האימוללה הועלתה על במת ה אופרת, אבל לא בלדיכוסה של פוציני. ויונוס קולעים למטרר לוא ככתכם לה סרתיאסה מאת ורדי.

מאיר רעני, תל-אביב כלהיכוח נופחת את נשמתה מימי. עוזרת בית ענייה, ברודיתו של רודולף, ציר עני. וזאת היא כי מרני מה נופחת את נשמתה במערכת דת אחרונה של האופרה להישרתיאסה (האכוביה) מאת

ד"ר יוסף אחיינונה, תל-אביב האם ועובדה כששתי האופרות מתות שתי ה ניבדית כאיזה צורה ומאותה מחלה, כלכלה את היוצרות?

רוסף פז, תל-אביב כן. עורך מדוי הקולנוע עובר עתה קורס מיוחד לאבחנת אופירות.

הפרוצה הצייניתית היריעות שפרסמתם והאומרות שהמועצה לבי קורת סרטים ומחזות הכניסה שינויים בנוף המחזה ונבעת וחבושי. המונע עתה על ידי תיאטרון אהל (העולם הזה 771) אינו נכונות. האמת היא שתיאר טרונ אהל הוא אשר הציע למועצת הביקורת את השינויים בנוף המחזה וכמו כן שינוי שם המחז

ד"ר מ. שוחטמן, מימ יו"ר המועצה לביקורת, ירושלים העולם הזה לא פרסם שבזוורה הצביעה

בזו עיני נפיעה רפואית

אצל רופא חיפאי נודע הופיע ביום השבת בחור מתרגש, ביקש אותו לנסיע אתו מיד לטבעון.

שם יש חולה ב מצב מסוכן. ה רופא לא היסמ, נסע עם הבחור מיד לטבעון! או לם בכניסה ל מקום עצר או תו הבחור, הו ציא ארנן ואמר: "אדוני הרופא, כמה עולה אצי לך ביקור כזה!" הרופא נדהם, מיל

מל איזה טכום מבלי להבין מה קרה. "היכן החולצה?" שאל. אולם הבחור רק צחק, הוציא כמה שטי רות מכיסו ושיגם. "אין שום חולצה, הפליט. פשוטם של השגתי מונית, והביר קור שלך גם זוג יותר."

הקורא אריה, חיפה, זוכה בפרס של לירה אחת, (בלי ביקור של רופא).

על שרות מסוימות שיש למחקר, תמונות נטויות שצריך לענותן, כדי שהמחזה ירשה בהצגה. ברור שאהל אחראי לכך, אבל הצנזר רה ומה, עניידי אייעקב ותה והסטנות, ימחקות ולעיוות.

אני מציע לאחד מפורסמינו הצעירים והבלתי מלי יים לחבר מילה אנטואלי מאד וביקורת בשם המנה הציינית (על משקל הפרוצה הציינית) עם אומנות הבמה, התיאטרון הישראלי והצנזור ומשליטו בתפקידים הראשיים. אבקש רק להימנע מחבישת שייפל (פאה נכזיה) למוהו!

אהרן גורן, כפר מונש

חוק הנפס

למה לא התעכבתם בתעולם הזה על חוק הנפס הישראלי אשר בוחר את אדמתנו לחברות מונדי פרויסיות שתרמה את הארץ את התלוציות ואשר תכנסנה במקומה את הדעב והעונו וכל הכרוך בה? אתם שירעפה להסביר את בעיית הנפס כי איראן, למה לא תזכירו לאורה הישראלי מה מעולי לים לו ולאיוצו?

מ. יחיר, תל-אביב

צעירים ומהפכות

המדינה זוקקת להפסקה. נכון שזאת את תהיה "מהפכה של הקלס המלאכה" (העולם הזה 757): בואת גם אני מאמין. אולם זאת גם לא תהיה "מהפכה של הלב העולה" על נדויותי. כי אין מהפכות כאלה (לצערי).

מירדור בן רמיוור, תל-אביב היכן זה ראייתם שהדור הותיק מתלק מצנזור הטוב מאינו עמדה שהיא ושהדור הצעיר לא יצטרך להלחם בשינוי ובצנזור על כל דריסת רגל? ... לעת עתה לא הוכחתם במאומה שהנכם טובים מן הקנים היושבים ליד האכוס. הם יושי עכשיו כיוון שלפני שלושים או ארבעים שנה היה להם האומץ והעזו לברוח מן הבית, לעבוד רשיונה, ליסד את השומרו, את דגניה, כפר לעדני. ועוד.

בדהא יעקב (עורב), מנדל אשקלון כבי ג'י. והתימנים בכשר לאהרתו המיוחדת של בני ג'י. לתימנים ודיוקים הזה (772) והכריותו שברצונו לראות לצי נים תמנים, אני פווח אילו אישית: הנני בעיר תמיני, בחור משכני ואינטלסואלי, אולם בלתי מפלגתי. מעוניין אני בקבלת משרה מבי. ג'י. ה אקבי אותה? אני מחכה!

חיים יעקובי, יפו אש משרד ראש הממשלה מעוניין: כתובתו המדויקת של הקורא יעקובי שמורה במע (לת).

אופיו שר ראש הממשלה כתבו המעולות שלכם על הלוחות של שר התחבורה (העולם הזה 773) ישנה המונה אחת שגימה לתחזוק רב אצל כל רואית משום שבה רואים שראש הממשלה נפל את הנסום הראשון בין שאר המיוני. בעוד שממקומו היה צריך לוד ית אחר או לוד כמלא מקום נשאי המדינה, אך לא לפנות. האין מקרה זה מוכיח על אופיו של ראש הממשלה הנוטל בכל מקום את הפכית?

אבנר יריב, (קריגר) רמת-ים

חוגי הרעים חוגי הרעים מיוקדים לפני 18 ומעלה, ואנחנו וצעירים יחד. מקופחים. מרוע לא שפתחו את שריו חוגי הרעים: גם לפני גיל יותר נמון? במה שונה מריות רחובות תל-אביב רבתי עליידי בני 15-16 מזו שעליידי בני 18-20?

הרעבי המבכה שלכם על דרעב בעולם (העולם הזה 767) היא מלאכה מחשבר, אנו פונים אליכם שתזכרו כיצד הקורב ככה על בניית התעלות כברית-הים. עצות המשנות את פני כדור הארץ, פותחת סיי כויים לנצחין האנושית על הדעב בעולם.

קבוצת קוראים קבועים, תל-אביב

ה ש ע ר

אביבה גור היא שחקנית צעירה, בת למשפחה תיאטרונת מובהקת. אביה הוא מיכאל גור — שחקן וקריין ותיק; אמה היא מרים ברנשטיין-כהן — קריינית, שחקנית, סופרת ומורה (בין-תלמידה בתה אביבה) ובעלה, לו נישאה לפני ימים ספורים, הוא יצחק שילה, שחקן. מיד לאחר החופה ניגשה אמה של הכלה, הוכיחה את יכולתה: היא הטביעה על שפת אביבה נשיקה דרמטית.

לפני שנים